

høje Statskassens Andel, da det ikke vil kunne negtes, at denne Lov vil paaføre Kommunerne, som i Forveien ere haardt betyngede med Skatter, større Udgifter end hidtil, dels fordi der efter Lovforslaget er foreslaaet et Par nye Sygdomme optagne, som ikke ere i den nugældende Lov af 1857, nemlig Svinepest og den milbrandartede Rosen, og dels fordi ogsaa Bestemmelserne, der ere trufne i Lovforslaget for at forhindre Smittens videre Udbredelse, ere en Del skjærpede, hvad Udvalget forøvrigt ikke kan Andet end billige, men hvorved dog større Udgifter ville paaføres Kommunerne. — I Vædringsforslaget under Nr. 27 til § 9, 4de og 5te Linie, foreslaar Udvalget „eller“ forandret til „og“, saaledes at det kommer til at hedde, at Dyr ikke blot skulde lænkes, men ogsaa affærres. Det er jo kun en mindre Vædring, men man anser det for rigtigt, at der i disse Tilfælde træffes en yderligere Forsigtighed, da det jo kan tænkes, at Dyrene kunde være lænkede ved alfar Dei. Vedtages dette Vædringsforslag vil „eller“ forandres til „og“ i den følgende Linie og ligeledes i det 3die Stykke, hvor der staar „lænke eller dræbes“, vil der ogsaa være at tilføje „og affærres“. Vedtages dette Vædringsforslag, maa der i den følgende Linie ogsaa tilføjes „og affærrede“, hvad der er glemt paa dette Sted. — Vædringsforslag Nr. 28 vedrører det første Stykke i § 9, forsaavidt der der tales om, at ethvert Dyr, der er blevet bidt af en gal Hund, og „som ved Bid kan forplante Sygdommen videre“, skal dræbes eller holdes indespærret. Vædringsforslaget gaar ud paa, at disse Ord „som ved Bid kan forplante Sygdommen videre“ skulle udgaa, da det jo oftere kan være noget vanskeligt at afgjøre, hvorvidt dette kan være Tilfældet eller ikke. Det gjælder her om farlige Forhold, saa man tror, det vilde være forsigtigere at udelade hele denne Sætning. Jeg tror hermed at have omtalt de Vædringsforslag, som af den høitærede Formand ere satte under Forhandling.

Casperen: Idet jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører angaaende de Vædringer, hvorom Udvalget har været enig, skal jeg i alt Fald ikke foreløbig nærmere komme ind paa disse. Men jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger angaaende det Vædringsforslag, som er stillet af mig tilligemed et andet Medlem, og det, der er stillet af mig tilligemed to andre Medlemmer. Det første Vædringsforslag er det, der er stillet til § 6 under Nr. 11. Som ærede Medlemmer ville

se, er dette Forslag feilagtig redigeret. Der staar, at Ordene „skal Amtet“ udgaa, og i Stedet for sættes: „kan Indenrigsministeriet beordre Amtet til ved Bekjendtgjørelse“. Det skal naturligvis være saaledes, at Ordene: „skal Amtet ved en Bekjendtgjørelse“ udgaa, og i Stedet derfor sættes den foreslaaede Sætning, ligesom der i den næste Linie maa indsættes, „at“. Hvis Vædringsforslaget vedtages, skal det naturligvis blive omredigeret ved tredje Behandling. Jeg antager, at dette Vædringsforslag har stor Betydning, og jeg skal derfor tillade mig at forsvare det lidt nærmere. Som de ærede Medlemmer mulig erindre, var det noget Sigende, vi vedtog, da vi forhandlede Svinepestloven, nemlig at vidtgaaende Foranstaltninger skulde koncentreres til Kjøbenhavn, hvor Ministeren har de veterinære Autoriteter. Det er ikke heldigt, at den Slags Foranstaltninger henlægges enten til Politimesteren, som det var foreslaaet i den Lov, jeg nylig nævnte, eller til Amtmanden, som det her er foreslaaet. Det er Foranstaltninger, som ere af en temmelig betydelig Rækkevidde. Der er Tale om at udstede Forbud imod Afholdelse af Markeder eller Dyrskuer eller større Samlinger af Dyr. Det er Noget, som vækker en Del Opsigt, og hvis disse Foranstaltninger ikke ere aldeles nødvendige, gjøre de efter min Overbevisning mere Skade end Gavn. Jeg tror ikke, at de saa nemt ville blive iværksatte, naar Ordren dertil udgaaar fra Indenrigsministeriet i Stedet for fra Amtmanden. Derfor har jeg tilladt mig i Forening med et andet Medlem at stille dette Vædringsforslag. — Hvad angaar den Vædring, som er foreslaaet under Nr. 25 til § 8, tør jeg vel nok sige, at den i Forbindelse med den Vædring, der er foreslaaet under Nr. 26, ere de vigtigste Vædringer til dette Lovforslag. Det er væsentlig derom Meningsforskjellen vil komme til at dreie sig. Hele Udvalget har, som den ærede Ordfører ganske rigtigt sagde, været principielt enig om, at det vilde være rigtigt, at Staten afholdt disse Udgifter; men Fler-tallet har ment, at der var flere praktiske Hensyn, der gjorde, at det mulig vilde være heldigt, at Staten kun afholdt to Trediedele af Udgifterne, men det tror jeg ikke. Jeg tror, at det ikke alene principielt, men praktisk set er rigtigt, at Staten afholder hele Udgiften. Jeg tror, at en saadan Medslagning er Noget, som ikke udelukkende kommer Landbrugerne til Gode; men det kommer alle Klasser i Landet til Gode, idet vi derigjennem ikke alene søge at faae de syge Dyr slaede ned, men ogsaa derigjennem søge bevirket, at Sygdommen ikke mere udbredes,